

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

22 март 2012 година *

„Марка на Общността — Определение и придобиване — По-ранна марка — Правила за подаване — Електронно подаване на заявката — Средство, чрез което може точно да се установят датата, часът и минутата на подаване на заявката“

По дело C-190/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal Supremo (Испания) с акт от 24 февруари 2010 г., постъпил в Съда на 16 април 2010 г., в рамките на производство по дело

Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (Génesis)

срещу

Boys Toys SA,

Administración del Estado,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н А. Tizzano, председател на състав, г-н А. Borg Barthet, г-н Е. Levits (докладчик), г-н J.-J. Kasel и г-жа М. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,

секретар: г-н А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS), от М. D. Garayalde Niño и А. I. Alpera Plazas, abogadas, както и от г-н V. Venturini Medina, procurador,
- за испанското правителство, от г-жа В. Plaza Cruz, в качеството на представител,
- за гръцкото правителство, от г-н К. Georgiadis, както и от г-жа Z. Chatzipavlou и г-жа G. Alexaki, в качеството на представители,

* Език на производството: испански.

— за италианското правителство, от г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от г-н S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

— за Европейската комисия, от г-н E. Gippini Fournier, в качеството на представител,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 31 март 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 27 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (наричано по-нататък „Génesis“), от една страна, и Boys Toys SA (наричано по-нататък „Boys Toys“), встъпило в правата на Pool Angle Tomás SL, и Administración del Estado, от друга страна, във връзка с отхвърлянето от Oficina Española de Patentes y Marcas (испанската служба за патенти и марки, наричана по-нататък „ОЕПМ“) на подаденото от Génesis възражение срещу регистрацията на испанската национална марка „Rizo’s“.

Правна уредба

Право на Съюза

- 3 Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) е отменена с Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (кодифицирана версия) (ОВ L 299, 2008 г., стр. 25). Независимо от това, с оглед на датата на разглежданите по настоящото дело събития, за спора, предмет на главното производство, значение продължава да има Първа директива 89/104.
- 4 Съгласно член 4 от тази директива, озаглавен „Други основания за отказ или недействителност при конфликти с по-ранни права“:

„1. Марка не се регистрира, а ако е регистрирана, може да се обяви за недействителна:

- а) ако е идентична с по-ранна марка и стоките или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, са идентични със стоките или услугите, за които е защитена по-ранната марка;
- б) ако поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите, за които марките се отнасят, съществува вероятност за объркване на обществото, която включва вероятност за свързване с по-ранната марка.

2. „По-ранни марки“ по смисъла на параграф 1 са:

а) марки, чиято дата на заявяване за регистрация е по-ранна от датата на заявката за регистрация на марката, или съответно на приоритетите, претендирани по отношение на тези марки, и които марки принадлежат към следните категории:

i) марки на Общността;

[...]

[...]

в) заявки за марки по букви а) и б), ако те бъдат регистрирани;

[...]“.

5 Регламент № 40/94 е отменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1), който влиза в сила на 13 април 2009 г. Въпреки това, с оглед на датата на разглежданите по делото факти, по отношение на настоящия спор продължава да се прилага първият от посочените два регламента, в редакцията след изменението му с Регламент (ЕО) № 1992/2003 на Съвета от 27 октомври 2003 година (ОВ L 296, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 9, наричан по-нататък „измененият Регламент № 40/94“).

6 Член 8 от изменения Регламент № 40/94, озаглавен „Относителни основания за отказ“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. При възражение на притежателя на по-ранна марка, се отказва регистрация на заявената марка:

а) когато тя е идентична с по-ранната марка и когато стоките или услугите, за които се прилага регистрацията, са идентични със стоките и услугите, с които се опазва по-ранната марка;

б) когато поради своята идентичност или прилика с по-ранната марка и поради идентичността или приликата на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, в която по-ранната марка е защитена; вероятността от объркване включва риска от свързване с по-ранната марка.

2. За целите на параграф 1 „по-ранни марки“ означават:

а) марки от следните видове, чиято дата на подаване на заявката е по-ранна от тази на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността, като се вземат предвид, когато е уместно, претендираните приоритети, по отношение на тези марки:

i) марки на Общността;

[...]

б) заявките за марки, посочени в буква а), при условие че бъдат регистрирани;

[...]“.

- 7 Член 14 от изменения Регламент № 40/94, озаглавен „Допълнително прилагане на националното законодателство в областта на нарушенията“, предвижда в параграф 1, че действието на марките на Общността се регулира единствено от разпоредбите на [този] регламент и че [освен това], нарушения на правата върху марка на Общността се регулират от националното законодателство относно нарушения на правата върху национална марка в съответствие с разпоредбите на дял X от Регламент № 40/94.
- 8 Член 26 от изменения Регламент № 40/94, съдържащ условията, на които трябва да отговаря заявката за марка на Общността, гласи:
- „1. Заявка за марка на Общността съдържа:
- а) искане за регистрация на марка на Общността;
 - б) информация, която позволява да се идентифицира заявителя;
 - в) списък на стоките и на услугите, за които се иска регистрацията;
 - г) представянето на марката.
2. Заявката за марка на Общността е основание за плащане на такса за подаване на заявка и, когато е уместно, на една или повече такси на клас.
3. Заявката за марка на Общността трябва да отговаря на условията, установени в регламента за прилагане, посочен в член 157“.
- 9 Член 27 от изменения Регламент № 40/94, озаглавен „Дата на подаване“, предвижда:
- „Датата на подаване на заявката за марка на Общността е датата, на която документите, които съдържат информацията, определена в член 26, параграф 1, са подадени в Службата [за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)] от заявителя или, ако заявката е била подадена в централната служба на държава членка или в службата по марките на Бенелюкс, в не[я], при условие че бъде платена таксата за подаване на заявката в срок от един месец, считано от представянето на горепосочените документи“.
- 10 Член 32 от изменения Регламент № 40/94, озаглавен „Значение на националното подаване на заявката“, предвижда, че „заявката за марка на Общността, на която е била дадена дата на подаване, има в държавите членки значение на редовно национално подаване, като се отчита, когато са налице условията за това, правото на приоритет, на което се прави позоваване в подкрепа на искането за марка на Общността“.
- 11 Член 97 от изменения Регламент № 40/94, озаглавен „Приложимо право“, предвижда:
- „1. Съдилищата за марките на Общността прилагат разпоредбите на настоящия регламент.
2. За всички въпроси, които не попадат в приложното поле на настоящия регламент, съдът за марките на Общността прилага своето национално законодателство, включително своето международно частно право.
3. Освен ако не е предвидено друго, съдът за марките на Общността прилага процедурния правилник, приложим по отношение на същия вид действия относно национална марка в държавата членка, на територията на която се намира съдът“.

- 12 Съгласно правило 5 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189), озаглавено „Подаване на заявката“:
- „1. С[ХВП] отбелязва върху документите, от които е съставена заявката, датата на получаване и входящият номер на заявката. Тя е длъжна веднага да издаде на заявителя разписка, която трябва да включва поне входящия номер, изображение, описание или друго идентифициращо марката средство, естеството и броя на документите, както и датата на получаване на заявката.
 2. В случай че заявката е подадена в централното бюро по индустриалната собственост на дадена държава членка или в [с]лужбата за марките на Бенелюкс, в съответствие с член 25 от [Р]егламента съответното бюро по регистрацията трябва да номерира с арабски цифри всички страници на заявката. Преди да препрати заявката, съответното бюро по регистрацията отбелязва върху документите датата на получаване и броя на страниците. Същото е длъжно веднага да издаде на заявителя разписка, в която трябва да са указани поне естеството на документите и техният брой, както и датата на получаване на заявката.
 3. В случай че С[ХВП] получи заявка чрез [ц]ентралното бюро по индустриалната собственост на дадена държава членка или чрез [с]лужбата за марките [на] Бенелюкс, тя отбелязва върху заявката датата на получаване и входящия номер и веднага издава на заявителя, съгласно параграф 1, второ изречение, разписка, сочеща датата на получаване в С[ХВП]“.

Национално право

- 13 Член 6, параграф 2, букви а) и с) от Закон 17/2001 за марките (Ley 17/2001 de Marcas) от 7 декември 2001 г. (ВОЕ № 294 от 8 декември 2001 г., стр. 45579) определя по следния начин как следва да се разбира терминът по-ранни марки:

„[...]

- а) регистрирана марка, чиято дата на подаване или съответно дата на приоритета на заявката за регистрация е по-ранна от датата на заявката за регистрация, предмет на разглеждане, която попада в следните категории:

- i) испанските марки;
- ii) марките, които са предмет на международна регистрация, която има действие в Испания;
- iii) марките на Общността;

[...]

- с) заявката за регистрация на марка, посочена в букви а) и b), ако нейната регистрация бъде потвърдена;

[...]“.

- 14 Член 11 от Закон 17/2001, озаглавен „Подаване на заявката“, предвижда в параграф 6:

„Органът, компетентен да приеме заявката, отбелязва при нейното получаване номера на заявката, както и датата, часа и минутата на получаване по начин, определен в правилник“.

15 Член 13 от Закон 17/2001 гласи:

„1. Датата на подаване на заявката е датата, на която определеният в член 11 компетентен орган получава документите, в които се съдържат посочените в член 12, параграф 1 данни.

2. Датата на подаване на заявките по пощата е моментът, в който пощенската служба получава документите, съдържащи посочените в член 12, параграф 1 данни, стига тези документи да са представени в отворен плик, с препоръчано писмо и с обратна разписка, адресирано до органа, компетентен да приеме заявката. Пощенската служба отбелязва деня, часа и минутата на подаване на заявката.

3. В хипотезата, при която един от посочените в предходните параграфи органи или едно от административните образувания е пропуснало да отбележи при получаване на заявката часа на подаването ѝ, за посочената заявка се определя последният час от съответния ден. Ако не е отбелязана минутата на подаване, се посочва последната минута на съответния час. Ако не е отбелязан нито часът, нито минутата на подаване на заявката, за последната се определя последният час и последната минута от съответния ден“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 16 От акта за преюдициално запитване се установява, че на 12 декември 2003 г., съответно в 11.52 ч. и в 12.13 ч. сутринта, Génesis подава в СХВП по електронен път две заявки за регистрация на марки на Общността, а именно: словната марка „Rizo“, за стоки от класове 16, 28, 35 и 36 от Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и изменена, както и словната марка „Rizo, El Erizo“, за стоки от класове 16, 35 и 36 по смисъла на тази спогодба.
- 17 От акта за преюдициално запитване се установява също, че същия ден, но в 17.45 ч., Pool Angel Tomás SL иска от ОЕРМ регистрацията в Испания на словната марка „Rizo’s“ за стоки от клас 28 по смисъла на тази спогодба.
- 18 Génesis подава възражение срещу заявката за регистрация на националната марка, тъй като смята, че словните марки на Общността „Rizo“ и „Rizo, El Erizo“ са по-ранни от тази национална марка.
- 19 Тъй като ОЕРМ отхвърля възражението с решение от 9 декември 2004 г., Génesis подава жалба по административен ред, с която иска ОЕРМ да приеме, че притежаваните от него марки на Общността са по-ранни, като се основава на обстоятелството, че заявката за регистрация на тези марки е подадена по електронен път на 12 декември 2003 г., както и че би трябвало да се вземе предвид тази дата.
- 20 С решение от 29 юни 2005 г. ОЕРМ отхвърля тази жалба. ОЕРМ отново приема, че по силата на член 27 от изменения Регламент № 40/94, следва да се смята, че заявката за регистрацията на марките на Общността, предмет на спора в главното производство, е подадена на 7 януари 2004 г., дата, на която фактически е представена документацията, и че тази дата е по-късна от датата, на която е подадена заявката за регистрация на испанската марка „Rizo’s“.
- 21 С решение от 7 февруари 2008 г. сезираният от Génesis с жалба срещу това последно решение втори състав на отделението за административни спорове на Tribunal Superior de Justicia de Madrid потвърждава, че с основание заявената испанска марка „Rizo’s“ е била регистрирана. Тази юрисдикция смята, че датата на подаване на посочените в подкрепа на възражението марки на Общността е датата на фактическото представяне на документите, а не 12 декември 2003 г., когато заявката е подадена по електронен път.

- 22 Тогава Génesis подава до запитващата юрисдикция жалба срещу това решение. В жалбата си Génesis, от една страна, оспорва тълкуването на Tribunal Superior de Justicia de Madrid относно датата на подаване на заявката за регистрация на марките на Общността и посочва, че при правилно тълкуване на членове 26 и 27 от изменения Регламент № 40/94 за дата на подаване на заявките следва да се приеме датата, на която те са изпратени на СХВП и са получени от нея. Поради това по делото в главното производство следвало да се приеме, че тази дата е 12 декември 2003 г. От друга страна, Génesis смята, че като не е приел, че марките на Общността „Rizo“ и „Rizo El Erizo“ са по-ранни, Tribunal Superior de Justicia de Madrid е нарушил член 6, параграф 2а, букви а) и с) от Закон 17/2001.
- 23 При тези обстоятелства Tribunal Supremo решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Възможно ли е член 27 от изменения Регламент [№ 40/94] да се тълкува по такъв начин, че да може да се вземат предвид не само датата, но и часът и минутата на подаване на заявката за регистрация на марка пред СХВП (при условие че такива данни са отразени), за да се установи времеви приоритет по отношение на подадена на същата дата заявка за национална марка, когато съгласно националната правна уредба, уреждаща регистрацията на тази национална марка, часът на подаване е от значение?“.

По преюдициалния въпрос

По допустимостта на преюдициалното запитване

- 24 Важно е да се отбележи, че поставеният от запитващата юрисдикция въпрос се основава на предпоставката, че заявките за регистрация на марките на Общността и на националната марка са подадени в един и същ ден.
- 25 Всъщност, макар от акта за преюдициално запитване да се установява, че ОЕРМ, както и произнеслата се по жалбата юрисдикция приемат, че заявката за марките на Общността е подадена на по-късна дата от датата, на която е подадена заявката за националната марка, това обстоятелство все пак не се отразява на допустимостта на акта за преюдициално запитване.
- 26 Наистина съгласно постоянната съдебна практика въпросите, които са свързани с тълкуването на правото на Съюза и са поставени от националния съд в нормативната и фактичката рамка, за определянето на която той носи отговорност, и проверката на чиято точност не е задача на съда на Съюза, се ползват с презумпция за релевантност (Решение от 15 май 2003 г. по дело Salzmann, C-300/01, Recueil, стр. I-4899, точки 29 и 31, Решение от 7 юни 2007 г. по дело Van der Weerd и др., C-222/05-C-225/05, Сборник, стр. I-4233, точка 22, както и Решение от 16 декември 2008 г. по дело Cartesio, C-210/06, Сборник, стр. I-9641, точка 67). Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция преюдициално запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите фактически и правни елементи, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (Решение по дело Cartesio, посочено по-горе, точка 67 и цитираната съдебна практика).
- 27 Тъй като Génesis оспорва както пред първоинстанционната, така и пред запитващата юрисдикция становището, че датата, на която са подадени заявките за марките на Общността, е по-късна от датата, на която е подадена заявката за регистрация на националната марка, този въпрос е част от предмета на спора пред запитващата юрисдикция. Ето защо не изглежда, поне не е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, или се отнася до проблем от хипотетично естество.

28 Поради това следва да се отговори на преюдициалния въпрос.

По съществуването на спора

- 29 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 27 от изменения Регламент № 40/94 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска да се вземат предвид не само денят, но също и часът и минутата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността в СХВП, за да се определи дали тази марка е по-ранна от национална марка, заявката за която е подадена същия ден, след като по силата на националната правна уредба, която се прилага по отношение на регистрацията на тази марка, часът и минутата на депозирането имат значение.
- 30 В самото начало следва да се припомни, че характерно за защитата на марките в рамките на Европейския съюз е съвместното съществуване на няколко режима на защита.
- 31 От една страна, съгласно първо съображение от Директива 89/104 нейната цел е да сближи законите на държавите членки за марките, за да премахне съществуващите различия, които могат да възпрепятстват свободното движение на стоки и свободата на предоставяне на услуги и да опорочат конкуренцията в общия пазар.
- 32 Макар да е вярно, че съгласно трето съображение от Директива 89/104 „понастоящем не изглежда нужно да се пристъпва към всеобхватно сближаване на законите за марките на държавите членки“, също така е вярно, че тази директива хармонизира основните материалноправни норми в тази област, т.е. съгласно същото това съображение, националните правни норми, които най-пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, както и че това съображение не изключва възможността хармонизацията на тези норми да бъде пълна (Решение от 16 юли 1998 г. по дело *Silhouette International Schmied*, C-355/96, Recueil, стр. I-4799, точка 23, Решение от 11 март 2003 г. по дело *Ansul*, C-40/01, Recueil, стр. I-2439, точка 27 и Решение от 22 септември 2011 г. по дело *Budějovický Budvar*, C-482/09, Сборник, стр. I-8701, точка 30).
- 33 В пето съображение от Директива 89/104 обаче се уточнява, че „държавите членки [...] остават свободни да установят процесуални разпоредби във връзка с регистрацията, отмяната и недействителността на марките, придобити чрез регистрация; че те например могат да определят форма за регистрацията на марка и за процедурите, свързани с недействителността, да вземат решение дали в производството за регистрация или в производството във връзка с недействителността, или и в двете производства може да се извършва позоваване на по-ранни права, и ако разрешат позоваване на по-ранни права в производството за регистрация, да предвидят производство за противопоставяне или производство за служебн[о разглеждане], или и двете“.
- 34 Следва да се отбележи, че Директива 89/104 не съдържа разпоредби относно правилата за подаване или за определянето на датата на подаването на заявките за регистрация на националните марки. Държавите членки са свободни да определят собствените си разпоредби в тази област, които следователно могат да бъдат различни в различните държави членки.
- 35 От друга страна, , както личи от второ съображение от изменения Регламент № 40/94, неговата цел е да се установи общностен режим на марките, които да се ползват с еднаква защита и да имат действие на цялата територия на Съюза (вж. в този смисъл Решение от 12 април 2011 г. по дело *DHL Express France*, C-235/09, Сборник, стр. I-2801, точка 41).
- 36 Този режим на марките на Общността е самостоятелна система, състояща се от съвкупност от норми и преследваща специфични за нея цели, която се прилага независимо от всяка една национална система (вж. по-специално Решение от 25 октомври 2007 г. по дело *Develey/SХВП*,

C-238/06 P, Сборник, стр. I-9375, точка 65, Решение от 16 юли 2009 г. по дело American Clothing Associates/СХВП и СХВП/American Clothing Associates, C-202/08 P и C-208/08 P, Сборник, стр. I-6933, точка 58, както и Решение от 30 септември 2010 г. по дело Evets/СХВП, C-479/09 P, точка 49).

- 37 Като система, която е самостоятелна и независима от националните системи, режимът на марките на Общността има свои собствени правила във връзка с реда за подаване на заявка за марка на Общността, съдържащи се в изменения Регламент № 40/94 и Регламент № 2868/95. По-конкретно член 27 от изменения Регламент № 40/94 съдържа специална разпоредба за датата на подаване на заявка за марка на Общността, без да препраща във връзка с това към националното право.
- 38 При това положение, за да се отговори на поставения въпрос, следва на първо място да се уточни дали съдържащото се в член 27 от изменения Регламент № 40/94 понятие „дата на подаване на заявката за марка на Общността“ трябва да се тълкува в смисъл, че то предполага да се вземат предвид не само денят, но също и часът и минутата на подаването на тази заявка.
- 39 На второ място, ако понятието „дата на подаване на заявката за марка на Общността“ по смисъла на член 27 от изменения Регламент № 40/94 трябва да се тълкува в смисъл, че то не предполага да се вземат предвид часът и минутата на подаване на тази заявка, следва да се провери дали въпреки това правото на Съюза допуска тези елементи да бъдат взети предвид по силата на националното право, за да се определи дали една марка на Общността е по-ранна спрямо национална марка, заявката за която е подадена същия ден, когато в националната правна уредба, уреждаща регистрацията на тази втора марка, се приема, че часът и минутата на депозирането имат значение.

По смисъла и обхвата на понятието „дата на подаване“, съдържащо се в член 27 от изменения Регламент № 40/94

- 40 В самото начало трябва да се отбележи, че както от изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа за равенство следва, че разпоредба от правото на Съюза, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държавите членки за определяне на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване в целия Съюз, което трябва да бъде намерено, като се отчитат контекстът на разпоредбата и целта на разглежданата правна уредба (вж. по-специално Решение от 18 януари 1984 г. по дело Екро, 327/82, Recueil, стр. 107, точка 11, Решение от 19 септември 2000 г. по дело Linster, C-287/98, Recueil, стр. I-6917, точка 43, Решение от 21 октомври 2010 г. по дело Padawan, C-467/08, Сборник, стр. I-10055, точка 32 и Решение по дело Budějovický Budvar, посочено по-горе, точка 29).
- 41 От съдебната практика се установява също, че определянето на значението и обхвата на термините, за които правото на Съюза не дава никакво определение, следва да се осъществява в съответствие с обичайното им значение в ежедневния език, като се държи сметка за контекста, в който те се използват, и за целите, преследвани от правната уредба, от която са част (вж. по-специално Решение от 10 март 2005 г. по дело easyCar, C-336/03, Recueil, стр. I-1947, точка 21, Решение от 22 декември 2008 г. по дело Wallentin-Hermann, C-549/07, Сборник, стр. I-11061, точка 17, Решение от 29 юли 2010 г. по дело UGT-FSP, C-151/09, Сборник, стр. I-7587, точка 39 и Решение по дело Budějovický Budvar, посочено по-горе, точка 39).
- 42 Накрая необходимостта от еднакво тълкуване на текстовете на различните езици на разпоредба от правото на Съюза налага, в случай на несъответствия между тях, съответната разпоредба да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от която е част

(Решение от 24 октомври 1996 г. по дело Kraaijeveld и др., C-72/95, Recueil, стр. I-5403, точка 28, Решение от 19 април 2007 г. по дело Profisa, C-63/06, Сборник, стр. I-3239, точка 14, както и Решение от 15 декември 2011 г. по дело Møller, C-585/10, Сборник, стр. I-13407, точка 26).

- 43 От сравнителния преглед на текста на член 27 от изменения Регламент № 40/94 на различните езици се установява, че между тях има известни различия.
- 44 Така, както в заглавието на тази разпоредба, така и в нейния текст на чешки, немски, финландски, унгарски, словашки и шведски език се посочва денят на подаване („Den podání“, „Anmeldetag“, „Hakemispäivä“, „A bejelentés napja“, „Deň podania“, „Hakemispäivä“), докато в текста на същата разпоредба на литовски и полски език се уточнява, че датата на подаване („Padavimo data“, „Data zgłoszenia“) е денят („diena“, „dzień“), в който заявката е подадена.
- 45 Обратно, в текстовете на другите езици е използван единствено изразът „дата на подаване“ на заявката за регистрация на марката на Общността.
- 46 Не трябва да се придава прекомерно значение на съществуващите различия между текстовете на различните езици, тъй като обикновеният смисъл на думата „дата“ най-често означава денят от месеца, месецът и годината, в който е приет даден акт или в който е настъпил даден факт. Освен това посочването на деня, в който даден акт е приет или даден факт е настъпил, предполага съгласно общия смисъл необходимостта да се посочат месецът и годината.
- 47 В обикновения смисъл обаче задължението за посочване на датата или деня не включва задължение за посочване на часа, още по-малко на минутата. При това положение, след като в член 27 от изменения Регламент № 40/94 не се посочват изрично часът и минутата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността, това означава, че според общностния законодател тези указания не са необходими за определянето на момента на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността и следователно за да се определи дали тя е по-ранна спрямо друга марка.
- 48 Това тълкуване се налага и с оглед на контекста, в който се вписва член 27 от изменения Регламент № 40/94. По-конкретно в правило 5 от Регламент № 2868/95, където се уточняват формалностите, които трябва да изпълни СХВП, централното ведомство по индустриална собственост на държава членка или службата за марките на Бенелюкс при подаването на заявка за регистрация на марка на Общността, се установява само задължение за посочване върху заявката на датата на получаването на тази заявка, но не и часа и минутата на тази дата.
- 49 Ето защо следва да се приеме, че ако общностният законодател беше преценил, че часът и минутата на подаване на заявката за марка на Общността трябва да бъдат взети предвид като елементи на „датата на подаване“ на тази заявка по смисъла на член 27 от изменения Регламент № 40/94, това уточнение трябваше да бъде включено в Регламент № 2868/95.
- 50 В това отношение обстоятелството, че съгласно указанията, дадени на интернет страницата на СХВП, датата на подаване на заявката за марка на Общността е датата, на която посочените в член 26 от изменения Регламент № 40/94 документи са подадени в СХВП, централноевропейско време (GMT +1), все пак не дава основание да се заключи, че часът и минутата на подаването на такава заявка имат значение за определянето на по-ранната марка. Както отбелязва генералният адвокат в точка 61 от заключението си, такова посочване на часа не позволява да се определи датата на подаване на заявката в СХВП.
- 51 Без значение е и обстоятелството, което сочи Génesis, че при подаването по електронен път на заявки за регистрация на марки на Общността СХВП фактически удостоверявало датата и часа на подаване на тези заявки.

- 52 Разбира се, в съответствие с член 10, параграф 2 от Решение № ЕХ-11-03 на президента на Службата от 18 април 2011 г. относно входящите и изходящи от Службата електронни съобщения („Базово решение относно електронните съобщения“) на подателя се изпраща електронно съобщение, потвърждаващо получаването, също по електронен път, на заявката за регистрация на марка на Общността, в което са отразени датата и часът на получаването на тази заявка. Независимо от това, от същия член 10, параграф 2 се установява, че в съобщението, потвърждаващо получаването на посочената заявка, е отбелязано, че датата на получаване ще се счита за дата на подаване, при условие че в определения срок бъде внесена такса, без във връзка с това да се споменава часът на получаването на заявката.
- 53 Във всеки случай, като се вземе предвид фактът, че заявката за регистрация на марка на Общността може да бъде подадена в съответствие с член 25, параграф 1 от изменения Регламент № 40/94, по избор на заявителя, или в СХВП, или в централната служба за индустриална собственост на държава членка, или в службата за марките на Бенелюкс, ако беше необходимо да се вземат предвид часът и минутата на подаването на заявката за марка на Общността, това задължение трябваше ясно да следва от разпоредбите с общо приложение, а не от решението на президента на СХВП относно подаването по електронен път на заявките за марки на Общността.
- 54 От всичко изложено дотук следва, че съдържащото се в член 27 от изменения Регламент № 40/94 понятие „дата на подаване на заявка за марка на Общността“ предполага да се вземе предвид календарният ден, в който е подадена заявката, но не и часът и минутата на подаването.
- По взимането предвид на часа и минутата на подаване на заявката по силата на националното право
- 55 След като това беше уточнено, следва също да се провери дали правото на Съюза допуска часът и минутата на подаване на заявката за марка на Общността все пак да се вземат предвид по силата на националното право, за да се определи дали тази марка на Общността е по-ранна от национална марка, за която заявката е подадена същия ден, когато според националната правна уредба, въз основа на която се регистрира националната марка, часът и минутата на подаването на заявката имат значение.
- 56 В това отношение е достатъчно да се припомни, както беше посочено в точка 37 от настоящото решение, че като самостоятелна система режимът на марките на Общността има свои собствени правила във връзка с датата на подаване на заявка за марка на Общността и не препраща към разпоредбите на националното право.
- 57 Ето защо датата на подаване на заявката за марка на Общността може да се определя само съгласно правилата на правото на Съюза, без възприетите в правото на държавите членки разрешения да могат да влияят в това отношение.
- 58 Наистина, от една страна, както отбелязва генералният адвокат в точка 63 от заключението си, от прочита на член 14 във връзка с член 97 от изменения Регламент № 40/94 се установява, че приложимостта на националното право е ограничена до въпроси, които не попадат в приложното поле на изменения Регламент № 40/94.
- 59 От друга страна, да се приеме, в положение като разглежданото по делото в главното производство, когато се прави позоваване на марка на Общността в подкрепа на възражение за регистрацията на национална марка, че датата на подаване на заявката за тази марка на Общността се определя, като се вземат предвид разпоредбите на националното право, би означавало да се постави под въпрос единството на системата на защита на марката на

Общността. Наистина, както беше припомнено в точка 34 от настоящото решение, доколкото държавите членки си запазват свободата при определяне на правилата за подаване на заявките за националните марки, има опасност обхватът на защитата, с която се ползва марката на Общността, да бъде различен в различните държави членки.

- 60 Член 32 от изменения Регламент № 40/94, според който заявката за марка на Общността, на която е била дадена дата на подаване, има в държавите членки значение на редовно национално подаване, като се отчита, когато са налице условията за това, правото на приоритет, на което се прави позоваване в подкрепа на [заявката] за марка на Общността, не поставя под съмнение извода, че датата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността може да се определя само съгласно правилата на правото на Съюза.
- 61 Наистина, както отбелязва генералният адвокат в точка 65 от заключението си, тази разпоредба не изменя общностното понятие за „дата на подаване“, нито предполага субсидиарно прилагане на националното право, а само признава на подадените в СХВП заявки за марки на Общността същата юридическа стойност като тази на заявките, подадени пред националните служби.
- 62 От това следва, че правото на Съюза не допуска по силата на националното право да се взимат предвид часът и минутата на подаване на заявката за марка на Общността, за да се определи дали тя е по-ранна от национална марка, заявка за която е подадена същия ден, когато според националната уредба, въз основа на която националната марка се регистрира, часът и минутата на подаването имат значение в това отношение.
- 63 С оглед на всичко изложено по-горе на поставения въпрос следва да се отговори, че член 27 от изменения Регламент № 40/94 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска да се взимат предвид не само денят, но също и часът и минутата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността в СХВП, за да се определи дали тази марка е по-ранна спрямо национална марка, заявка за която е подадена същия ден, независимо че по силата на националната правна уредба, въз основа на която се регистрира тази национална марка, часът и минутата на подаване на заявката имат значение в това отношение.

По съдебните разноси

- 64 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 27 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2003 от 27 октомври 2003 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска да се взимат предвид не само денят, но също и часът и минутата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за да се определи дали тази марка е по-ранна спрямо национална марка, заявка за която е подадена същия ден, независимо че по силата на националната правна уредба, въз основа на която се регистрира тази национална марка, часът и минутата на подаване на заявката имат значение в това отношение.

Подписи